

Πρεμιέρα του Στρογγύλη υπό τον Νέλσον

Ηχητικό ποίημα σε στενή κορυφογραμμή.

Πρεμιέρα του έργου «Άγγελοι της Ελπίδας» του Αριστείδη Στρογγύλη στην επετειακή οικογενειακή συναυλία της Gewandhaus υπό την διεύθυνση του Andris Nelsons.

(...) Επειδή στην καρδιά της πρώτης οικογενειακής συναυλίας του νέου μαέστρου της Gewandhaus υπάρχει ήδη η δεύτερη πρεμιέρα της ολιγοήμερης θητείας του: ο ορχηστρικός πίνακας του Αριστείδη Στρογγύλη «Άγγελοι της Ελπίδας», έργο παραγγελία της Ορχήστρας Gewandhaus. Ένας λόγος ήδη αρκετός, για να αισθανθεί ένας σχετικά νεαρός συνθέτης (ο Στρογγύλης είναι του 1974) δέος. Επίσης ήταν ξεκάθαρο από την αρχή, ότι ο ίδιος ο Andris Nelsons θα διηύθυνε την πρεμιέρα, γεγονός που αυξάνει περαιτέρω τον σεβασμό για αυτό το έργο. Επιπλέον υπήρχαν στην συναυλία και πολλά παιδιά, ως όχι αποκλειστικό αλλά υπολογίσιμο κοινό - ίσως η μεγαλύτερη πρόκληση για έναν συνθέτη. Επειδή η κορυφογραμμή μεταξύ ακατανόητης φιλοδοξίας και διδακτικής κοινοτυπίας, στην οποία ούτε οι μικροί δεν θα καταλάβουν τίποτα, είναι στενή, ο γκρεμός είναι βαθύς.

Αλλά ο Στρογγύλης, ο οποίος πριν το κομμάτι μίλησε χαλαρά και αυτοσαρκαστικά με τον Arkona (παρουσιαστής) για τη ζωή του στη Λειψία ως συνθέτης, έλυσε το πρόβλημα άψογα. Κατέχει την μεγάλη αναπνοή και την τέχνη της αφήγησης ιστοριών με ήχους. Το ηχητικό του ποίημα σε ποιήση Ρίλκε είναι πολύπλοκο, αλλά κατανοητό, παθιασμένο και αισθησιακό, εξωτικά λαμπυρίζων αλλά παραμένοντας ρομαντικά γειωμένο. Αναπτύσσει τη μεγάλη ορχηστρική κίνηση με χειροπιαστό υλικό, είναι ρυθμικά συναρπαστικό και γοητευτικά ενορχηστρωμένο. Μια τέτοια βέβαιη αποτελέσματος μουσική είναι πάντα εύκολο να συγκριθεί με μουσική κινηματογράφου. Αλλά οι ήχοι του Στρογγύλη δεν χρειάζονται οθόνη. Μαθαίνουν μόνοι τους στις εικόνες του μυαλού να περπατάνε.

Ο Nelsons, ο οποίος αυτές τις εβδομάδες διευθύνει ένα μεγάλο φόρτο εργασίας, λαμβάνει σοβαρά υπόψη του το έργο, αναπτύσσει με την εορτάζουσα ορχήστρα υπέροχες μελωδίες, λειτουργικές επικλήσεις, απαλές ετεροφωνίες και λάγνους χορούς. Από μια παρτιτούρα που δεν ενδιαφέρεται για σχολές, ούτε για δόγματα, παρά στοχεύει αποκάλυπτα στην καρδιά και στην κοιλιά του ακροατή, όχι μόνο του παιδικού. Και για το μυαλό υπάρχουν αρκετά μέσα της.

Δεν μπορεί κανείς να θελήσει κάτι παραπάνω. Την ίδια γνώμη φαίνεται να έχει και το πολύχρωμο μεικτό κοινό, που χειροκροτά με την καρδιά του. Αρκετοί, όπως φαίνεται από τα ανάλογα κασκόλ στην γκαρνταρόμπα, παίρνουν το δρόμο για το γήπεδο - συμπεριλαμβανομένου και του Andris Nelsons.